

The Cycling Dutchman

Meer, mal, missie en monsters

Datum: 03-06-2015 | Dag: 276 | Km stand: 21.616 km | Land: Australië

Afgelopen weken:

1,5 jaar geleden zat ik met een lieve vriendin een drankje te drinken in Utrecht, we hadden elkaar veel te lang niet gesproken. Vreemd genoeg hadden we het echter alleen maar over Australië! Zij ging met haar vriend het avontuur daar opzoeken en ik zou hen misschien treffen met mijn avontuur... Een onwerkelijke en idiote gedachte destijds, ik grapte dat ik met mijn fietsje bij Uluru of naast een roadtrain zou staan... En hier zit ik dan nu, in mijn tentje, ergens op 600 meter hoogte tussen Batemans Bay en Canberra, in Australië. Ik pak voor mijn definitieve eindpunt in Australië (Sydney) nog even Canberra mee; eigenlijk wil ik nog niet weg. Hoe het er nu hier uitziet? Groene tent, beekje kabbelt zacht op de achtergrond en een ijskoude wind die onder het licht van mijn zaklampje mijn adem verandert in een wolk. Net als gister en eergister, met dit verschil dat ik me vandaag weer eens helemaal stuk gefietst heb. Een mega-klim en daarvoor en daarna vele lange kilometers tegen de wind in. Halverwege de klim zat ik er zo doorheen dat ik mijn toevlucht zocht aan de zijkant van de weg. Niet echt natuurlijk, want stoppen ho maar, nee: met mijn gedachten! Voor ieder zwerfend stuk afval verzijn ik een oplossing. En dan opeens: die rode ster op een groen blikje? Een nog dicht blikje Heineken! Stoppen om het op te pakken of gewoon doorfietsen? Doorfie... **OMKEREN!** Heerlijk, een blikje koud bier aan het eind van een zware dag... Gedachten schieten van links naar rechts, alcohol is iets dat mijn

lichaam absoluut niet gewend is. Dan opeens die gedachte die iedere dag helaas wel een of twee keer terugkomt: zit ik weer alleen. Ik kan niet anders dan toegeven dat ik een warme knuffel, een 'slaap lekker' of een 'goed gedaan lieverd' absoluut mis. Ik ben al 9 maanden helemaal 'alleen', outdoor levend waar ik toevallig gestrand ben. Nou ja, alleen; er zijn honderden mensen geweest die met me mee zijn gereisd! Helaas kon ik niemand echt meenemen achterop mijn Santos Racemonster. Stop! Je bent weer aan het dromen, want realistisch gezien zou ik waarschijnlijk nooit hebben kunnen zijn waar ik nu ben, als ik niet juist alléén was geweest. Australië is bijna bedwongen en 'bloody hell' wat een avontuur was het tot nu toe! De laatste weken bezorgde iedere dag mij weer nieuwe uitdagingen. Camera en telefoon kapot, geperforeerde band en velg of wakker worden met compleet verzuurde benen en niet eens de puf hebben om naar de bosjes te rennen voor #1 of #2. Omdat ik moeite heb bij te benen wat ik allemaal meemaak, zie en voel, heb ik het gevoel in deze update verder terug te moeten kijken dan de afgelopen weken. Ik blijf maar herhalen dat ik 'gewoon' die jongen uit Utrecht ben die op de fiets gesprongen is, maar klopt dat nog wel? 9 maanden terug wilde ik in ieder geval 1 iemand – zoals ik was op 7 jarige leeftijd – inspireren, nu heb ik ruim 3600 fantastische volgers. 9 maanden terug vroeg ik 2 van mijn beste vrienden en mijn directe familie of ze deel wilden uitmaken van een 'back-up team'; nu voeren we gesprekken met maar 150 tekens via SMS over 3 continenten,

soms wel naar 5 verschillende landen tegelijk. 9 maanden terug had ik welgeteld 10 contacten op drie continenten en nu begin ik mijn contacten te nummeren per continent en per land! Behalve de baard die er binnenkort echt af gaat, is er een hoop veranderd de afgelopen maanden. Dit is waarom ik nu ook onwijs uitkijk naar wat er komen gaat! Ik zal je de lange lijst veranderingen besparen; ik ben zelf nog bezig alles te begrijpen. Onveranderd blijft dat het besluit om deze reis te maken het beste is dat ik ooit genomen heb! En dan rij je op je Santos Racemonster Sydney binnen, haha! De chaos in mijn hoofd is compleet, ik kan het niet geloven! Ik ben echt bij The Opera House geweest en over de Harbour Bridge gefietst! De achtergrondfoto heb ik al 30 keer bekeken en nog lijkt het onwerkelijk, of kan het nog gekker? Dit

alles schiet door mijn hoofd terwijl ik op de kliffen van Noord Head, de ingang vanuit zee naar de haven van Sydney, sta... Op uitkijk naar walvissen, monsters van 55 ton, die langs zwemmen onderweg naar hun paringsgronden. Ongelooflijk!

Volgende land en uitdagingen: **Amerika**

Nog te gaan: **33.384 km**

Wat gaat volgen kan ik nog niet met zekerheid zeggen. Zelfs als ik dat kon, zou ik jou nog even in spanning laten. Ik word zelf namelijk al gezond bang van de gigantische omvang van het volgende stuk van mijn avontuur, de gevaren en de afstanden. Al jullie zorgen, ideeën en misschien ook wel angsten weerhouden mij van de focus die ik hierbij nodig heb. Maar ja, er zit uiteindelijk niks anders op dan gewoon op de fiets te stappen en te gaan, toch? Ik hoop dat jij maximaal gaat genieten van het volgende stuk. Warme knuffel, Rick

'A real adventure gives you enough energy for a lifetime – maybe more in your case'

Trevor (63), Ozzie mijnwerker op zijn eerste vakantie | ergens in de bush | Australië

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fiets symbool hiernaast!

